

«Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника»

Факультет фізичного виховання і спорту
Кафедра фізичної терапії, ерготерапії

Проректор
"29" *серпня* 20 *ддр.*
"ЗАТВЕРДЖУЮ"

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Преформовані фізичні чинники

Галузь знань 22 Охорона здоров'я
Спеціальність 227 Фізична терапія, ерготерапія
Перший (бакалаврський) рівень

Івано-Франківськ – 2022 рік

Робоча програма
«Преформовані фізичні чинники»

для студентів за спеціальністю 227 Фізична терапія, ерготерапія

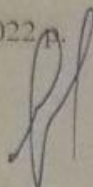
Розробник:

доктор медичних наук, професор Шеремета Л.М.;

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри фізичної терапії, ерготерапії

Протокол №1 від "27" серпня 2022 р.

Завідувач кафедри
Фізичної терапії, ерготерапії

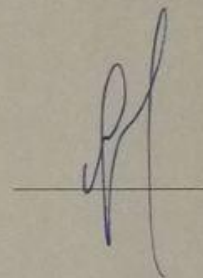

Едуард ЛАПКОВСЬКИЙ

Схвалено науково-методичною радою інституту факультету фізичного
виховання і спорту.

Протокол № 1 від "25" серпня 2022 р.

Голова науково-методичної ради

© _____, 2022 рік

© _____, 2022 рік

1.Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань: 22 Охорона здоров'я (шифр і назва)	Нормативна	
	Спеціальність 227 Фізична терапія, ерготерапія (шифр і назва)		
Модулів – 1	Спеціалізація 227.1 Фізична терапія; 227.2 Ерготерапія	Рік підготовки:	
Змістових модулів – 1		2-й	
		Семестр	
Загальна кількість годин - 90		4	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи студента –4	Освітній рівень: бакалавр	Лекції	
		12 год	
		Практичні	
		24 год	
		Семінарські	
		Самостійна робота	
		54 год	
	Вид контролю: екзамен		

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:
для денної форми навчання – 33,3%/ 66,7%

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета: Метою вивчення дисципліни «Преформовані фізичні чинники» є поглиблення знань студентів про проведення реабілітаційних заходів у пацієнтів з різною патологією та набуття ними теоретичних знань та практичних навичок щодо особливостей проведення фізіотерапевтичних процедур у фахово-реабілітаційній діяльності для відновлення здоров'я і працездатності хворих та питанням техніки безпеки при роботі з фізіотерапевтичною апаратурою.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати:**

- загальні питання з організації фізіотерапевтичної служби і курортної справи в Україні;

- механізми дії фізичних факторів, вплив фізичних факторів на основні патологічні процеси і функції різних органів і систем організму;
- принципи сумісності і послідовності призначення фізичних факторів і процедур;
- принципи виникнення патологічних процесів, механізми їх розвитку і клінічні прояви; принципи оцінки показників загальних і функціональних методів обстеження хворих, які скеровуються на фізіотерапію;
- основні клінічні симптоми захворювань, при яких використовують методи фізіотерапії;
- принципи використання фізичних факторів для профілактики захворювань і реабілітації хворих;
- обирати оптимальні форми, методи і прийоми, які б забезпечили шанобливе ставлення до пацієнта/клієнта, його безпеку/захист, комфорт та приватність;
- безпечно та ефективно використовувати обладнання для проведення реабілітаційних заходів, контролю основних життєвих показників пацієнта, допоміжні технічні засоби реабілітації для пересування та самообслуговування.
- покази та протипокази до застосування фізіотерапії.

Вміти:

- володіти навичками роботи з фізіотерапевтичними апаратами дотримуючись відповідних умов експлуатації та техніки безпеки;
- визначити доцільні методи впливу фізичними факторами при тих чи інших захворюваннях, вибрати оптимальний для хворого фізіотерапевтичний комплекс;
- дати оцінку перебігу захворювання та ефективності впливу фізичних факторів, оцінити можливість ускладнення основного захворювання та ускладнення, пов'язані з впливом фізичних факторів.

3. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1.

Тема 1.	Вступ. Предмет, завдання, основні етапи розвитку фізіотерапії. Принципи сучасної фізіотерапії. механізм лікувальної дії фізичних чинників. Класифікація лікувальних фізичних чинників. Алгоритм проведення фізіотерапевтичної процедури.
Тема 2.	Електролікування. Застосування постійного електричного струму. Покази та протипокази до застосування гальванічного струму. Покази та протипокази до застосування лікарського електрофорезу. Методики гальванізації та лікарського електрофорезу Електромагнітні поля високої, ультрависокої та надвисокої частоти. Застосування імпульсних електричних струмів. Електросон. Синусомодульовані струми (діадинамотерапія, ампліпульстерапія, інтерференцтерапія). Методика та техніка застосування.
Тема 3.	Магнітолікування. Застосування змінних електричних струмів та полів високої, ультрависокої і надвисокої частоти, електромагнітного випромінювання, коливань звукової та ультразвукової частоти: дарсонвалізація, УВЧ-терапія, магнітотерапія, індуктотермія, мікрохвильова терапія, ВВЧ-терапія. Методика та техніка застосування. Лікування хвилями ультразвукової та акустичної частоти.
Тема 4.	Світлолікування. Теплолікування. Світлолікування: лікувально-профілактичне застосування інфрачервоного і видимого, ультрафіолетового та лазерного випромінювання. Лікування штучно-зміненим повітрям: аерозольтерапія, озонотерапія, спелеотерапія. Лікування теплом. Грязелікування та торфолікування, парафінолікування, озокеритолікування.
Тема 5.	Водолікування. Гідро – та бальнеотерапія. Види гідролікування. Лікування та профілактика мінеральними водами. Методи бальнеотерапії. Зовнішнє застосування прісної води, мінеральних вод у вигляді ванн, для питного лікування. Методика та техніка використання. Показання і протипоказання.
Тема 6.	Курортотерапія. Кліматотерапія. Клімато-курортологічна характеристика України. Спеціальні методи кліматотерапії: аеротерапія, гідроаеротерапія, геліотерапія, таласотерапія.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин												
	денна форма						заочна форма						
	усього	у тому числі					усього	у тому числі					
		л	п	сем	інд	с.р.		л	п	сем	інд	с.р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
Модуль 1													
Тема 1. Вступ. Предмет, завдання, основні етапи розвитку фізіотерапії. Принципи сучасної фізіотерапії. механізм лікувальної дії фізичних чинників. Класифікація лікувальних фізичних чинників. Алгоритм проведення фізіотерапевтичної процедури.	10	2	2			6							
Тема 2. Електролікування. Застосування постійного електричного струму. Покази та протипокази до застосування гальванічного струму. Покази та протипокази до застосування лікарського електрофорезу. Методики гальванізації та лікарського електрофорезу Електромагнітні поля високої, ультрависокої та надвисокої частоти. Застосування імпульсних електричних струмів. Електросон. Синусомодульовані струми (діадинамотерапія, ампліпульстерапія, інтерференцтерапія). Методика та техніка	16	2	4			10							

застосування.												
Тема 3. Магнітолікування. Застосування змінних електричних струмів та полів високої, ультрависокої і надвисокої частоти, електромагнітного випромінювання, коливань звукової та ультразвукової частоти: дарсонвалізація, УВЧ-терапія, магнітотерапія, індуктотермія, мікрохвильова терапія, ВВЧ-терапія. Методика та техніка застосування. Лікування хвилями ультразвукової та акустичної частоти.	16	2	6			8						
Тема 4. Світлолікування. Теплолікування. Світлолікування: лікувально-профілактичне застосування інфрачервоного і видимого, ультрафіолетового та лазерного випромінювання. Лікування штучно-зміненим повітрям: аерозольтерапія, озонотерапія, спелеотерапія. Лікування теплом. Грязелікування та торфолікування, парафінолікування, озокеритолікування.	14	2	4			8						
Тема 5. Водолікування. Гідро – та бальнеотерапія. Види гідролікування. Лікування та профілактика мінеральними водами. Методи бальнеотерапії. Зовнішнє застосування прісної води, мінеральних вод у	18	2	4			12						

вигляді ванн, для питного лікування. Методика та техніка використання. Показання і протипоказання.												
Тема 6. Курортотерапія. Кліматотерапія. Клімато- курортологічна характеристика України. Спеціальні методи кліматотерапії: аеротерапія, гідроаеротерапія, геліотерапія, таласотерапія.	16	2	4			10						
Усього годин	90	12	24			54						

5. Теми практичних занять

Денна форма навчання.

№ з\п	Тема	Вид заняття	К-сть годин
1	Предмет, завдання, мета фізіотерапії. Принципи сучасної фізіотерапії. механізм лікувальної дії фізичних чинників. Класифікація лікувальних фізичних чинників. Алгоритм проведення фізіотерапевтичної процедури.	практичне	2
2	Електролікування. Застосування постійного електричного струму. Покази та протипокази до застосування гальванічного струму. Покази та протипокази до застосування лікарського електрофорезу. Методики гальванізації та лікарського електрофорезу.	практичне	2
3	Електромагнітні поля високої, ультрависокої та надвисокої частоти. Застосування імпульсних електричних струмів. Електросон. Електростимуляція. Діадинамотерапія. Синусомодульовані струми (діадинамотерапія, ампліпульстерапія, інтерференцтерапія). Методика та техніка застосування.	практичне	2
4	Магнітолікування. Застосування змінних електричних струмів та полів високої, ультрависокої і надвисокої частоти.	практичне	2
5	Застосування змінних електричних струмів та полів високої, ультрависокої і надвисокої частоти, електромагнітного випромінювання: дарсонвалізація, УВЧ-терапія, магнітотерапія, індуктотермія, мікрохвильова терапія, ВВЧ-терапія. Методика та техніка застосування.	практичне	2
6	Лікування хвилями ультразвукової та акустичної частоти. Методика та техніка застосування.	практичне	2
7	Світлолікування: лікувально-профілактичне застосування інфрачервоного і видимого, ультрафіолетового та лазерного випромінювання.	практичне	2
8	Лікування штучно-зміненим повітрям: аерозольтерапія, озонотерапія, спелеотерапія. Лікування теплом. Методика та техніка застосування.	практичне	2
9	Грязелікування та торфолікування, парафінолікування, озокеритолікування. Методика та техніка застосування.	практичне	2
10	Гідро – та бальнеотерапія. Види	практичне	2

	гідролікування. Лікування та профілактика мінеральними водами. Методи бальнеотерапії. Зовнішнє застосування прісної води, мінеральних вод у вигляді ванн, для питного лікування. Методика та техніка використання. Показання і протипоказання.		
11	Курортотерапія. Кліматотерапія. Клімато-курортологічна характеристика України. Спеціальні методи кліматотерапії: аеротерапія, гідроаеротерапія, геліотерапія, таласотерапія.	практичне	2
12	Контрольна робота.		2
	Разом		24

6. Самостійна робота

Денна форма навчання.

	Назва теми	Кількість годин
1	Принципи сучасної фізіотерапії. механізм лікувальної дії фізичних чинників. Класифікація лікувальних фізичних чинників. Алгоритм проведення фізіотерапевтичної процедури.	6
2	Застосування постійного електричного струму. Покази та протипокази до застосування гальванічного струму. Покази та протипокази до застосування лікарського електрофорезу. Методики гальванізації та лікарського електрофорезу. Допомога при електротравмі.	6
3	Електромагнітні поля високої, ультрависокої та надвисокої частоти. Застосування імпульсних електричних струмів. Електросон. Електростимуляція. Синусомодульовані струми (діадинамотерапія, ампліпульстерапія, інтерференцтерапія). Методика та техніка застосування.	6
4	Магнітолікування. Застосування змінних електричних струмів та полів високої, ультрависокої і надвисокої частоти,	7
5	Застосування змінних електричних струмів та полів високої, ультрависокої і надвисокої частоти, електромагнітного випромінювання, коливань звукової та ультразвукової частоти: дарсонвалізація, УВЧ-терапія, магнітотерапія, індуктотермія, мікрохвильова терапія, ВВЧ-терапія.	6
6	Лікування хвилями ультразвукової та акустичної частоти.	6
7	Світлолікування: лікувально-профілактичне застосування інфрачервоного і видимого, ультрафіолетового та лазерного випромінювання.	6
8	Методи бальнеотерапії. Зовнішнє застосування прісної води, мінеральних вод у вигляді ванн, для питного лікування. Методика та техніка використання. Показання і протипоказання.	6
9	Спеціальні методи кліматотерапії: аеротерапія, гідроаеротерапія, геліотерапія, таласотерапія. Кліматичні курорти України.	5
	Разом	54

7. Методи навчання

I. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності.

A.

- словесні методи - розповідь-пояснення, бесіда, лекція;
- наочні методи - ілюстрація, демонстрація;
- практичні методи: досліди, вправи, лабораторні та практичні роботи, реферати;

Б. Індуктивні та дедуктивні.

С. Репродуктивні та точні, проблемно-пошукові.

Д. Навчальна робота під керівництвом викладача - самостійна аудиторна робота: вирішення ситуаційних задач, самостійні письмові роботи.

Е. Самостійна робота поза контролем викладача - самостійна робота вдома: домашні завдання - усні та письмові.

II.

A. Методи стимулювання інтересу до навчання:

- створення ситуації інтересу при викладанні того чи іншого матеріалу: використання рольових ігор, перегляд навчальних телепередач, кінофільмів.
- навчальні дискусії;
- аналіз практичних та клінічних ситуацій;

Б. Методи стимулювання й мотивації навчально-пізнавальної діяльності:

- роз'яснення мети навчального предмету
- вимоги до вивчення предмета , дисциплінарні, організаційно-педагогічні).
- заохочення та покарання в навчанні: оцінка студентів за успіхи, усне схвалення (чи осуд викладача).

III. Методи контролю (самоконтролю, взаємоконтролю), корекції (самокорекції, взаємокорекції) за ефективністю навчально-пізнавальної діяльності.

IV. Бінарні, інтегровані, універсальні методи.

8. Методи контролю

1. Усне опитування;
2. Тестування;
3. Письмовий контроль.

9. Розподіл балів, які отримують студенти

Денна форма навчання.

Модуль 1				
Навчальна (аудиторна робота)				
Змістовий модуль 1				
Робота на парах	Оцінка за самостійну роботу	Оцінка за знання термінології	Екзамен	Разом
25	10	15	50	100
Оцінювання відповідей студентів на практичних заняттях відбувається за 100 бальною шкалою. Підсумкова оцінка за вивчення дисципліни складається із математичної суми балів за роботу на парах (оцінка виставляється у 100-бальній шкалі і множиться на ваговий коефіцієнт 0,5, максимально – 50 балів), отриманих балів за самостійну роботу (оцінка виставляється у 100-бальній шкалі і множиться на ваговий коефіцієнт 0,2, відповідно максимальний бал за самостійну роботу може скласти 20 балів), оцінки за знання термінології (чи практичних навичок) (оцінка виставляється у 100-бальній шкалі і множиться на ваговий коефіцієнт 0,3, відповідно максимальний бал може скласти 30 балів). Відповідно, по завершенні теоретичного навчання середнє арифметичне усіх отриманих оцінок у підсумку може скласти 100 балів. Критерії оцінювання за 100-бальною шкалою: 1. Усні відповіді на питання, що винесені на заняття, у тому числі – питання для завдань для самостійної роботи, участь у обговоренні мультимедійних презентацій інших студентів: <i>90-100 балів</i> – Студент вільно володіє навчальним матеріалом; висловлює свої думки; творчо виконує індивідуальні та колективні завдання; самостійно знаходить додаткову інформацію та використовує її для реалізації поставлених перед ним завдань; вільно використовує нові інформаційні технології для поповнення власних знань; комунікативні уміння та навички сформовані на високому рівні; може аргументовано обрати раціональний спосіб виконання завдання і оцінити результати власної практичної діяльності; виконує завдання, не передбачені навчальною програмою; вільно використовує знання для розв'язання поставлених перед ним завдань. <i>70-89 балів</i> – Студент вільно володіє навчальним матеріалом, застосовує знання на практиці; узагальнює і систематизує навчальну інформацію, але допускає незначні граматичні помилки у порівняннях, формулюванні висновків, застосуванні теоретичних знань на практиці; за зразком самостійно виконує практичні завдання, передбачені програмою; має стійкі навички виконання завдань. <i>50-69 балів</i> – Студент володіє навчальним матеріалом поверхово, фрагментарно; на рівні запам'ятовування відтворює певну частину навчального матеріалу з елементами логічних зв'язків; знайомий з основними поняттями навчального матеріалу; комунікативні уміння та навички сформовані частково; під час відповіді допускаються суттєві граматичні помилки; має елементарні нестійкі навички виконання завдань; планує та виконує частину завдань за допомогою викладача. <i>Менше 50 балів</i> – У студента не сформовані комунікативні уміння та навички; студент допускає велику кількість граматичних помилок, що ускладнює розуміння; студент не володіє навчальним матеріалом; виконує лише елементарні завдання, потребує постійної допомоги викладача.				

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі	Оцінка	Оцінка за національною шкалою

види навчальної діяльності	ECTS	для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
80 – 89	B	добре	
70 – 79	C		
60 – 69	D	задовільно	
50 – 59	E		
26 – 49	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-25	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

10. Методичне забезпечення

Перелік наявної літератури.

1. Фізіотерапія : підручник / за ред. проф., д. мед. н. О. А. Владимірова, проф., д. мед. н. В. В. Єжова, з. д. н. РФ, проф., д. мед. н. Г. М. Пономаренко. – К.: Формат, 2013. – 432 с.
2. Фізіотерапія: підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів / В.Д. Сиволап, В.Х. Каленський; ЗДМУ.- З.: ЗДМУ, 2014-196 с.

Тестові завдання.

Зірочками вказані правильні відповіді

1. Який вид струму застосовується при гальванізації та електрофорезі:
 - а) напівсинусоїдальний;
 - б) струм високої напруги;
 - в) постійний струм;
 - г) імпульсний струм;
 - д) імпульсний синусоїдальний модульований.
2. Яка максимальна щільність струму використовується при місцевій гальванізації і електрофорезі у дорослих:
 - а) 1 А/см² ;
 - б) 20-30 мА/см² ;
 - в) 5-10 мА/см² ;
 - г) 1-4 мА/см² ;
 - д) 0,05 -0,1 мА/см².
3. Концентрація яких іонів приводить до підвищення збуджуваності нервових рецепторів:
 - а) іони натрію і калію;
 - б) іони магнію і кальцію;
 - в) іони хлору і заліза;
 - г) іони хлору і натрію;
 - д) іони натрію і заліза.
4. Концентрація яких іонів знижує збуджуваність нервових рецепторів:
 - а) іони натрію і калію;
 - б) іони магнію і кальцію;
 - в) іони хлору і заліза;
 - г) іони хлору і натрію;
 - д) іони натрію і заліза.
5. При проведенні гальванізації і електрофорезу виникають такі ускладнення:
 - а) термічний опік;
 - б) хімічний опік;
 - в) кровотеча;
 - г) втрата чутливості;
 - д) гіперемія.
6. Протипоказанням для призначення гальванізації і електрофорезу є:
 - а) гіпертонічна хвороба I-II ст.;
 - б) бронхіальна астма;
 - в) хронічний гастрит;
 - г) виразкова хвороба;
 - д) екзема.
7. Назвіть основні переваги введення лікарських речовин методом електрофорезу в порівнянні зі звичайними способами їхнього використання:
 - а) шляхом електрофорезу лікарська речовина вводиться в товщу шкіри без порушення її цілісності;
 - б) лікарська речовина надходить у вигляді іонів, що підвищує її фармакологічну активність;
 - в) не подразнюється слизова оболонка шлунково-кишкового тракту;
 - г) збільшується тривалість дії лікарської речовини;
 - д) усі перераховані вище.
8. Франклінізація - метод впливу:
 - а) постійним електричним полем високої напруги;
 - б) змінним електричним струмом;
 - в) постійним магнітним полем;
 - г) електромагнітним полем.

9. При проведенні загальної франклінізації пацієнт відчуває:
- а) поколювання шкіри;
 - б) почуття свіжості, "подув" вітерця;
 - в) сверблячку шкіри;
 - г) хворобливість;
 - д) почуття жару;
10. Назвіть основні чинники, що діють на організм при проведенні франклінізації:
- а) електричне поле високої напруги;
 - б) аероіони;
 - в) хімічно активні речовини (озон);
 - г) усі перераховані вище
11. Які імпульси використовуються в методиці електросну:
- а) синусоїдальної форми;
 - б) експоненціальні;
 - в) прямокутної форми;
 - г) напівсинусоїдальні.
12. Назвіть основні механізми дії електросну:
- а) пряма дія на ЦНС;
 - б) рефлекторна, при якій виникає ефект гальмування;
 - в) гуморальна дія;
 - г) усі перераховані вище.
13. Які фази виділяють у механізмі лікувальної дії електросну:
- а) фаза гальмування;
 - б) фаза збудження;
 - в) фаза розгальмовування;
 - г) фаза гальмування і розгальмовування.
14. Назвіть модуляції, які не використовуються в методиці діадинамотерапії:
- а) однофазний безупинний;
 - б) двофазний безупинний;
 - в) ритм синкопа;
 - г) короткий період;
 - д) середній період.
15. При проведенні діадинамотерапії не виникають такі ефекти:
- а) руховий;
 - б) гангліоблокуючий;
 - в) десенсибілізуючий;
 - г) болезаспокійливий;
 - д) спазмолітичний;
 - є) розсмоктуючий;
 - ж) трофічний.
16. Які апарати використовуються для діадинамотерапії:
- а) "Полюс";
 - б) "Искра -1";
 - в) "Тонус";
 - г) "Волна";
 - д) "Екран"
 - є) "Луч-58".
17. Якими частотами проводиться модуляція синусоїдального струму при ампліпульстерапії:
- а) низької частоти;
 - б) високої частоти;
 - в) ультрависокої частоти;
 - г) надвисокої частоти.
18. Яка частота змінного синусоїдального струму використовується при ампліпульстерапії:
- а) 100 Гц;

- б) 500 Гц;
- в) 1000 Гц;
- г) 5000 Гц;
- д) 10000 Гц.

19. При яких захворюваннях протипоказана ампліпульстерапія:

- а) бронхіальна астма;
- б) радикуліт;
- в) хронічний гастрит;
- г) виразкова хвороба, ускладнена кровотечею;
- д) ревматоїдний артрит;
- є) гіпертонічна хвороба II ст.

20. У яких методиках високочастотної електротерапії проявляється подразнююча дія:

- а) індуктотермія
- б) УВЧ - терапія;
- в) дарсонвалізація;
- г) НВЧ - терапія;
- д) ВВЧ - терапія.

21. Які ефекти лежать в основі дії високочастотної електротерапії:

- а) тепловий;
- б) осциляторний;
- в) тепловий і осциляторний;

22. Які механізми викликають утворення тепла при дії струмів високої частоти:

- а) струми провідності;
- б) струми зміщення;
- в) імпульсні струми;
- г) струми провідності і струми зміщення.

23. При індуктотермії найбільша кількість тепла утворюється в:

- а) шкірі;
- б) жировій тканині;
- в) сполучній тканині;
- г) крові і лімфі;
- д) кістковій тканині.

24. Індуктотермія не показана при:

- а) гострій пневмонії з абсцедуванням;
- б) хронічному бронхіті;
- в) бронхіальній астмі;
- г) виразковій хворобі;
- д) дегенеративних захворюваннях суглобів.

25. При впливі на пацієнта ЕП УВЧ розрізняють дозування:

- а) атермічне;
- б) оліготермічне;
- в) термічне;
- г) усі перераховані вище.

26. При впливі ЕП УВЧ більше усього тепла утворюється:

- а) у тканинах, що погано проводять електричний струм;
- б) у тканинах, що добре проводять електричний струм;
- в) у поверхневих тканинах;
- г) у глибоких тканинах;
- д) у поверхневих і глибоких тканинах.

27. Для проведення УВЧ - терапії використовується апарат:

- а) "Полюс"
- б) "Екран"
- в) "Імпульс"
- г) "Луч"

д) "Искра"

28. Антиалергічна дія найбільше виражена в методиці:

- а) УВЧ - терапії;
- б) ДМХ - терапії;
- в) СМХ - терапії;
- г) індуктотерапії;

29. Який апарат використовується для СМХ-терапії:

- а) "Ромашка"
- б) "Луч-58"
- в) "Волна"
- г) "Екран"
- д) "Полюс"

30. Для ВВЧ - терапії застосовується апарат:

- а) "Ромашка"
- б) "Луч"
- в) "Явь"
- г) "Екран"
- д) "Полюс"

31. У методі ВВЧ - терапії використовується:

- а) електричне поле;
- б) електромагнітне випромінювання дециметрового діапазону;
- в) електромагнітне випромінювання сантиметрового діапазону;
- г) електромагнітне випромінювання міліметрового діапазону;
- д) високочастотний струм.

32. Який засіб ВВЧ - терапії застосовується:

- а) внутрішньовенна ВВЧ-терапія;
- б) внутрішньоорганна ВВЧ-терапія;
- в) черезшкірна ВВЧ-терапія;

33. Яке захворювання є протипоказанням для ВВЧ - терапії:

- а) алкоголізм;
- б) наркоманія;
- в) бронхіальна астма;
- г) інфаркт міокарда;
- д) діабетична ангіопатія

34. Який механізм не відноситься до дії ультразвуку:

- а) механічний;
- б) тепловий;
- в) фізико-хімічний;
- г) антиалергічний.

35. При впливі ультразвуком найбільше відбиття його відбувається у:

- а) м'язовій тканині;
- б) крові;
- в) кістковій тканині;
- г) шкірі;
- д) паренхіматозних органах.

36. Яка інтенсивність ультразвуку використовується при лікуванні захворювань суглобів:

- а) 0,01 - 0,05 Вт/ см² ;
- б) 0,05 - 0,1 Вт/ см² ;
- в) 0,1 - 0,4 Вт/ см² ;
- г) 0,6 - 0,8 Вт/ см² ;
- д) 1 - 2 Вт/ см² ;
- е) більше 2 Вт/ см² ;

37. Ультразвук протипоказаний при:

- а) виразковій хворобі;

- б) міжхребцевому остеохондрозі з корінцевим синдромом;
- в) бронхіальній астмі;
- г) захворюваннях опорно-рухового апарата;
- д) хронічному холециститі;
- е) тромбофлебії.

38. При якій методиці не можна вводити лікарські речовини в організм:

- а) дарсонвалізація;
- б) гальванізація;
- в) ультразвук;
- г) електрофорез

39. Назвіть довжину хвиль ультрафіолетових променів:

- а) 400-180 нм;
- б) 760-400 нм
- в) 400 мкм - 760 нм.

40. На яку глибину проникають у тканини організму інфрачервоні промені:

- а) 0,1-0,3 мм;
- б) 1-3 мм;
- в) 1-3 см;
- г) 5-6 см.

41. Інфрачервоні промені мають таку дію:

- а) хімічну;
- б) біологічну;
- в) теплову;
- г) радіаційну.

42. Еритема при інфрачервоному опроміненні виникає через:

- а) кілька хвилин;
- б) 20-30 хвилин;
- в) 2-3 години;
- г) після 3-х годин.

43. На яку глибину проникають у шкіру видимі промені:

- а) 5-10 см;
- б) 3-5 см;
- в) 1-3 см;
- г) до 1 см.

44. Якого кольору немає у видимому спектрі світла:

- а) блакитного;
- б) рожевого;
- в) червоного;
- г) жовтогарячого;
- д) жовтого;
- е) зеленого;
- ж) синього.

45. Який колір гальмує нервово-психічну діяльність людини:

- а) червоний;
- б) жовтий;
- в) синій;
- г) зелений.

46. Яка дія найбільш виражена у середньохвильових УФП:

- а) бактерицидна;
- б) вітаміноутворююча;
- в) еритемоутворююча.

47. На яку глибину проникають у тканини ультрафіолетові промені:

- а) до 1 мм;
- б) 3-5 мм;

в) 5-10 мм;

г) більше 1 см.

48. Яка дія найбільш виражена у короткохвильових УФП:

а) еритемоутворююча;

б) вітаміноутворююча;

в) бактерицидна;

49. Якої дії не має загальне ультрафіолетове опромінення:

а) бактерицидної;

б) протизапальної;

в) імунностимулюючої;

г) кровоспинної;

д) протирахітичної;

е) загальнозміцнюючої

50. Яка температура води називається індиферентною:

а) нижче 20⁰

б) 20-33⁰

в) 33-35⁰

г) 37-38⁰

д) вище 39⁰

51. Який душ відноситься до струменевих:

а) душ Шарко;

б) пиловий;

в) дощовий;

г) голчастий;

д) циркулярний.

52. Найбільша інтенсивність впливу в душі:

а) Шарко;

б) циркулярному;

в) голчастому;

г) шотландському;

д) віяловому.

53. Для азотних ванн характерна така дія:

а) тонізуюча;

б) протизапальна;

в) десенсибілізуюча;

г) знеболююча, седативна, десенсибілізуюча;

54. При функціональних розладах нервової системи призначаються:

а) сірководневі ванни;

б) перлові ванни;

в) радонові ванни;

г) скипидарні ванни.

55. Які ванни мають найбільший вплив на ендокринну систему:

а) радонові;

б) азотні;

в) вуглекислі;

г) кисневі.

56. При захворюваннях опорно-рухового апарата найбільш доцільно призначити:

а) кисневі ванни

б) перлові ванни

в) вуглекислі ванни

г) сірководневі ванни

57. Укутування бувають:

а) вологі;

б) частково вологі;

в) сухі;

г) усі перераховані вище.

58. Заспокійлива дія при вологому укутуванні настає при тривалості процедури:

а) 5-10 хв;

б) 10-15 хв;

в) 15-20 хв;

г) 30 хв і більше.

59. Які ванни можна призначити через 3 місяця після перенесеного інфаркту міокарда:

а) хвойні;

б) кисневі;

в) перлові;

г) вуглекислі;

д) усі ванни протипоказані

60. До основних видів грязей не відноситься:

а) мулова;

б) торф'яна;

в) глиниста;

г) сапропелева;

д) сопкова.

61. Сапропелеві грязі утворюються:

а) в солоних водоймах;

б) на дні прісних водойм;

в) в болотистих місцях;

г) в морських водоймах.

62. Мулова грязь утворюється:

а) на дні солоних водойм;

б) в болотах;

в) в прісних водоймах;

г) в озерах.

63. Який чинник дії грязі на організм не відноситься до основних:

а) термічний;

б) психотропний;

в) механічний;

г) хімічний.

64. Який курорт відноситься до грязелікувального:

а) Саки;

б) Миргород;

в) Трускавець;

г) Хмільник;

д) Моршин.

65. При якому захворюванні протипоказане грязелікування:

а) параметрит;

б) кіста яєчника;

в) подагра;

г) виразкова хвороба;

д) синдром Рейтера.

66. Лікування озокеритом можна призначати при:

а) хронічному ентероколіті ;

б) тиреотоксикозі;

в) амілоїдозі;

г) гломерулонефриті;

д) стенокардії.

67. Основними чинниками в дії парафіну є:

а) тепловий;

- б) хімічний;
 - в) механічний;
 - г) тепловий і хімічний;
 - д) механічний і хімічний;
 - е) тепловий і механічний;
 - ж) тепловий, хімічний і механічний
68. Як поділяються курорти в залежності від лікувальних чинників:
- а) кліматичні, бальнеологічні, грязьові;
 - б) гірські, морські, лісові, степові;
 - в) спеціалізовані, загального профілю;
69. Який метод лікування не є специфічним на кліматичних курортах:
- а) аеротерапія;
 - б) геліотерапія;
 - в) таласотерапія;
 - г) озокеритотерапія;
 - д) спелеотерапія.
70. Який курорт не відноситься до грязелікувального:
- а) Євпаторія;
 - б) Куяльник;
 - в) Саки;
 - г) Хмільник;
 - д) Бердянськ.
71. На якому курорті застосовуються радонові води:
- а) Трускавець;
 - б) Хмільник;
 - в) Немиров;
 - г) Миргород;
72. При яких захворюваннях показане лікування сульфідними водами:
- а) туберкульоз легень;
 - б) захворювання печінки;
 - в) хронічний бронхіт;
 - г) захворювання суглобів;
 - д) захворювання нирок.
73. Коли приймаються мінеральні води при підвищеній кислотності:
- а) за 20 хв. до їди;
 - б) за 1,5 год. до їди;
 - в) під час їди;
 - г) після їди.
74. При якому захворюванні не показане санаторно-курортне лікування:
- а) гіпертонічна хвороба;
 - б) виразкова хвороба;
 - в) деформуючий остеоартроз;
 - г) алкоголізм;
 - д) хронічний холецистит.
75. При якому захворюванні хворому показане санаторно-курортне лікування:
- а) наркоманія;
 - б) хронічний лейкоз;
 - в) кахексія;
 - г) шизофренія;
 - д) бронхіальна астма

11. Рекомендована література

1. Герцик А. Теоретико-методичні основи фізичної реабілітації / фізичної терапії при порушеннях діяльності опорно-рухового апарату : монографія / Андрій Герцик. - Львів : ЛДУФК, 2018. - 388 с.
2. Кравець О. М. Конспект лекцій з дисципліни «Курортологія» (для студентів усіх форм навчання напрямів підготовки 6.030601 – Менеджмент, 6.140101 – Готельно-ресторанна справа, 6.140103 – Туризм) / О. М. Кравець, А. А. Рябев ; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2016. – 102 с. Код доступу: <https://core.ac.uk/download/pdf/78066622.pdf>
3. Преформовані фізичні чинники у фізичній терапії (у схемах, алгоритмах, рисунках, таблицях) : навч. посіб. / Т. Г. Бакалюк, Л. О. Вакуленко, Г. О. Стельмах, Д. В. Вакуленко. - Тернопіль : Укрмедкн., 2020. - 123 с.
4. Фізіотерапія: підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів/ В.Д. Сиволап, В.Х. Каленський; ЗДМУ.- З.: ЗДМУ, 2014-196 с.
5. Про курорти : закон України від 05.10.2000 р. N 2026 III [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2026-14>.
6. Брега Л.Б. Фізіотерапія: навчально-методичний посібник /Л.Б. Брега, А.О. Ногас. Рівне. – 2017. – 150 с.
7. Курортна справа [Текст] : метод. рек. до вивч. дисц. / Г.А. Богатирьова; Донец. нац. ун-т економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського, каф. Туризму та країнознавства. – Кривий Ріг: ДонНУЕТ, 2019. – 64 с.

Інформаційні ресурси

1. <https://zakon.rada.gov.ua/laws> - Законодавство України
2. <http://www.osvita.com.ua> - освітній портал.
3. <http://www.nbuv.gov.ua> - Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського
4. <http://www.nplu.kiev.ua> – Національна парламентська бібліотека